

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rationale Vtrivsq[ue] Potestatis Ecclesiasticæ

Talamellus, Thomas

Ticini Regii, 1618

Capvt Secvndvm. In quo Auctor sequitur agere de eadem materia
libertatis Ecclesiasticæ alias afferens rationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61615)

CAPVT SECVNDVM.

In quo Auctor sequitur agere de eadem materia libertatis
Ecclesiasticæ alias afferens rationes.

*Inst. de ex
cus. tut. S.
idem in mi
lite Glos.
sup ver.
nec volens
& C. de
vasal. mil.
qui ar bel.
deb.*

*Nicolao
Triuth in
coment. S.
p. Aug li.
6 de civit
Dei c. 26.
pulchrum
exemplum*

CLericus est miles cœlestis, & alibi desijt esse mi-
les sæculi, qui factus est miles Christi: ergo Cle-
rici sua frui possunt libertate Ecclesiastica, cum sint
milites cœlestes, ac non militent sæculo, cuius Princi-
pes, videlicet sæculares nullam habent super ipsos po-
testatem, cum non sint Principes cœlestes, sicut & ipsi
Clerici sunt cœlestes milites.

Præterea idem probatur pulcherrimo exemplo, &
adducitur à Nicolao Triuth vbi dicit de mente Petri
Diaconi, quod valēs Imperator hæreticus data lege, vt
monachi militarent; nolentes iussit pessimus Impera-
tor pro tribunos, & milites prædictos interfici: quo-
rum numerosa multitudo præcipuè in Egipto marti-
rij palmam consecuta est. Dicitur tamen Imperator se
ra ductus pœnitentia, reuocato præcepto, ducens exer-
citur suum cœra Gothos, à quibus ipse vna cum Do-
mo, ad quam, vulneratus deportatus est, concremat⁹
fuit iusto Dei iudicio, Vt etiam dicit Drosius, mani-
festè igitur patet, Clericos quoscunque esse immunes
à sæculi seruitute &c.

*Actuum
Apost. 6.
25.
obiectio.
solutio.*

Præterea, etiam si aduersarij pro se adducant exem-
plum D. Pauli Apostoli Cæsarem appellantis, virtute
cuius exempli arbitrantur omnes Religiosos teneri
similiter ad recognitionem, & obedientiam siue iu-
diciū terrenæ potestatis, & eidem subditos esse, hoc
tamen non obstat, & nihil pœnitus concludit contra
iam

iam probatam veritatem. Nam B. Aug. noster Anconitanus, dicit, & sufficienter respondet de mente D. P. Aug. (vt habetur in distinctione sacrorum Canonum) D. Paulus Apost. appellauit Cæsarem tanquam ciuis Romanus: non autem tanquam maiorem, vel æqualem sibi. Nam D. Apost. hoc fecit, cum aduersus inuorios Romanum Ciuem se esse testatur. Vnde clarius loquens idem B. Aug. eadem quæst. dicit, quod Papa comparatur ad alios Principes ceteros, sicut Cælum ad Terram. Nam sicut Cælum generat, & corrumpit, hæc inferiora, alteratque, ac variat ipsa nihil tamen istorum inferiorum insurgit contra ipsum Cælum, vel appellat contra idem. Sed patienter tollerat, quidquid operatur in eis, siue per generationem, siue quouis alio modo &c. sic papalis potestas, tanquam cœlestis; ita potest omnes inferiores potestates, tam clericorum, quam laicorum generare, & corrumpere, siue alterare, & nulli licet insurgere, vel appellare contra ipsam. Hinc iure optimo Euangelista Bosius noster Patavinus, de mente D. Apostoli 1. Corint. c. 2 dicentis, spiritualis, iudicat omnia, & ipse a nemine iudicatur, & Petrus noster de Aragona dicit, appellationes, quæ fiunt a Religiosis ad Principes seculares esse iniquissimas, & prohibitas sub sententia excommunicationis maiori ex parte. Cui itaque Summus Pontifex vna cum rota Ecclesia, Clericos esse immunes, & liberos a tributorum solutione a qua frui liberè posse libertate Ecclesiastica vt manifestum extat decretum Sacri Concilii Tridentini sess. in medio eiusdem capituli, decernit itaque, & præcipit sacros Canones, &

B. Aug.
Ar. lib.
de pot ecc
96 a t 4.
ad 1 arg.
canon dist
10
art 5. in
corp.

Euangel.
pat. u. lib
Theozema
tum theor
4 dul. cōt.
16. enun-
ciationem
petrus
rag lib
de n. st &
iur. q. 96.
art 3.
conc. trid.
sess. 25. c.
20 cup es
sancta syn-
odus.

concilia generalia oīa, necnō alias apostolicas sãctio-
nes in fauorē Ecclesiasticarū personarū libertatis Ec-
clesiasticæ, & cōtra eos violatores, editas, quæ, oīa præ-
senti ēt decreto innouat, exactè ab oīb⁹ obseruari de-
bere, propter eaq; admonet Imperatorē, Reges, Reipu-
blicæ Principes, & oēs, singulos cuiuscūq; status, & di-
gnitatis extiterint, vt quo largius bonis tēporalibus,
atq; in alios, qui potestate sūt ornati, eo sãctius, q̄ Ec-
clesiastici iuris sūt, tāquā Dei præcipuè eiusq; patroci-
nio tecta venerētur, necnō ab vllis Baronib⁹, domici-
lis, Rectoribus, alijsq; Dominis tēporalibus, seu magi-
stratibus, maximèq; ministris ipsorū Principū ledi pa-
tiant, .i. p̄mittat: sed securè in eos, q̄ illorū libertatē, im-
munitatē, iurisdictionēq; impediūt animaduertāt &c.
oportet g^o. quæ à Cēlo nēpè Papa, veniūt, & procedūt,
recipere, & tollerare eo magis: quæ, vt dicit idē B. Aug.
ēt leges Impe. depēdēt, & depēdere debēt ab Auctori-
te Papæ; quo iure depēdēt a diuina lege cui⁹ ipse est Vi-
cari⁹, & minister. Ergo sequit̄ idē q̄ supra. Stultissimi
igitur sunt illi falsi Religiosi, seu ēt laici, quicūq; sint
forsā ēt de fide male sētientes qui sæpè, ne dū verbis: sed
ēt scriptis pertinacib⁹, falsisq; dogmatib⁹ sensu poti⁹,
quā intellectu ducti, eodēq; intellectu obsecari cōtra se
ipso, aliosq; agētes, sæpè defēdere nitūtur cōtrariā po-
sitionē, ac erroneā sētentiā, ducti ēt forsā aliquo cupiditatis studio, vt innuit vbi supra Sacrum Tridentinum
Concilium &c. meminert ergo, ijdem auaritiā,
omne malorum esse, radicem iuxta Apostolicam sen-
tentiam &c.

lib de pot.
eccl. q 44.
art. 1. in
corp.

D. Apost.

Præ.

Præterea Iac. Philippus Bergomensis noster in suo Cronicarum supplemento dicit, eundem Summum Pontificem Pium Papam Aquilegium inter alia decreta sua necessaria, hoc vnum singulare, fecisse, ut si aliquis laicus cuiuscunque gradus, & conditionis præsumeret, violare Ecclesiasticam libertatem, vel bona Ecclesiastica, vsurpare, deberet asperè puniri tãquam sacrilegus. Vnde idem Iacobus Philippus, vtsupra maxima ductus ratione docet, qualiter B. Bonaventura noster Patavinus S. R. E. Cardinalis, & martyr pro conseruanda, ac inuiolabiliter tuenda libertate Ecclesiastica, libenter passus fuit mortè à tyrannis, præcipuè à Carara tyranno, & hoc accidit Anno Domini 1320. ergo sequitur idem quod supra.

Præterea Dominus Alexius noster Stradella Genuens in suo scripto, dicit, pro defensione eiusdem libertatis Ecclesiasticæ de mente D. Apost. dicentis, tu qui es, qui iudicas alienum seruum? Domino suo stat, aut cadit; cum autem Religiosi sint ei serui immediata, non debent, nec possunt a laico iudice iudicari, & puniri, ergo necessario sequitur idem quod supra. Hinc ad rem nostram facit id quod habetur in capite; cum non ab homine, de iudicio, & hoc priuilegium, quod scilicet Clerici non possunt iudicari à Laicis, est eis cõcessum à iure Diuino, & hæc est communis opinio, vt dicit Alciar. in dicto capite: cum non ab homine, qui refert idem attestari Felin. dicit, quod facientes seruari statuta vel consuetudines contra Ecclesiasticam libertatem; sunt excommunicati, c. nouerit, de sētētia ex

com-

*Iac. Philip
Berg. in
suppl. cro
nic. lib. 8.
Hist. Pij
pape A
quilegij.*

*lib. 13. p.
253. a ter
go.
exemplū
maximè
notandum
atque imi
tandum.*

*Alexius
Stradella
4 sen. dis.
19. art. 3.
in corpore
ad Rom. c.
14.*

*libertas ec
clesiast. de
iure diuini
no.
num. 2.
Did. prac.
q. 3. n. 1.*

Felin. in c.
2. col. 1.
de maior.
obed. &
Roc. de
consuet.
fo. 51. col.
4. & Reb.
in concor.
in sub. de
protec. n.
36. lib. 5.
9. fin. ver.
Omnium
autem ex-
ceptionū,
& idem
clar. eodē
lib. 9. 77.
ver. faciē-
tes seruari
Abbas cō-
sil. 83. in
primis
verb. lib.
1. ac alij ci-
tati d. cla-
rum, qui
etiameodē
li. 5. c. 36.
ver. 12.
Ancid. c.
2. q. 14.
Alex. d.
Saxo Fer.
D. Apost.
1. ad cor.
c. 5.
Antonius
Derton.
illucid.
confess.
pag. 106.

Comunicationis, vbi declarat, quod illa statuta, vel con-
suetudines dicuntur esse cōtra Ecclesiast. libertatē, qua
veniunt contra Priuilegiū concessū Ecclesiæ vniuersa-
li à Deo, vel a Papa, vel ab Imperatore, & hanc dicit
esse cōmunē theoreticā oīū doctorū, vt dicit Abbas, cle-
ricos non posse huic priuilegio tacitē, vel expressē re-
nunciare, vt est tex. in capite, si diligētī, &c. & in ver. est
autem sequitur: quod nec Clerici tenentur, citati per
iudicē secularē occasione alicuius delicti corā eo p. se,
vel per procuratorē cōparere, & exceptionē clericatus
præponere, vt dicit Arcidiaconus in cap. 2. & est com-
munis opinio, vt attestatur Felinus in c. Veniens &c.

Præterea B. Alexāder Inſā Saxoferrato vbi supra, de-
clarat Sacerdotū immunitatē, & Ecclesiasticā liberta-
tē, auctorit D. Apost. dicētis de semetipso: sed ego sub
nullius redigar potestate, &c. ergo immunis, & sic de
alijs &c. & Antonius miritius Dertthonensius noster
in suo Confessariorum dilucidario, loquens de Casti-
bus ex consuetudine Episcopis reseruatīs, dicit, Homi-
cidium voluntarium consumatum, crimē falsarij
& violationem Ecclesiasticæ libertatis, seu immunita-
tis esse Episcopis reseruatam &c. ergo sequitur idem
quod supra nempe Clericos omnes posse, & debere li-
berē vti suo libero iure &c.

CAPVT TERTIVM

*In quo Auctor sequitur agere de eadem materia Ecclesia-
stica libertatis nouas afferens rationes.*

Lvdouicus; noster Lusitanus egregie docet libera-
tē, siue immunitatē ecclesiasticam esse de iure di-
uino